

«**ΑΝΤΙΣΤΗΤΕ ΤΩ ΔΙΑΒΟΛΩ ΚΑΙ ΦΕΥΞΕΤΑΙ ΑΦ' ΥΜΩΝ**»

(Ίακ.4,7 : Α΄ Πέτρ.5,9)

- + -

«**ΜΗ ΑΝΤΙΣΤΗΝΑΙ ΤΩ ΠΟΝΗΡΩ**»

(Ματθ.5,39)

- . -

Εἰς τὰ δύο ὡς ἄνω ἀγιογραφικά χωρία, ἀντιφάσκει τό πνεῦμα τοῦ Θεοῦ; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἀπλῶς **πρόκειται περί χωρίων διαφόρου νοήματος καί περιεχομένου**, ὅπως θά διαπιστώσωμεν κατωτέρω.

Ὁ λόγος ὑπάρξεως τῶν πολεμικῶν συρράξεων, τῆς δυσπραγίας καί ἀνέχειας, καί ἡ μόνιμη φυσική ἀπάντησις καί Ἡ ΛΥΣΙΣ, -μόνον **διὰ τῆς εἰρήνης τοῦ Θεοῦ** (Ίωάν.14,27) **καί τῶν χορηγιῶν τῆς Προνοίας αὐτοῦ** (Β΄ Πέτρ.1,3. Ματ.6,31-33) καθὼς καί Ὁ ΤΡΟΠΟΣ ΑΠΩΘΗΣΕΩΣ τοῦ μισανθρώπου διαβόλου, **χάριτι τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ-**, **παρατίθενται** ἐνταῦθα ἐν μεταφράσει δανειζόμενοι καί μεταφερόμενοι ἐκ τοῦ 4^{ου} Κεφαλαίου τοῦ Ἰακώβου, στίχος 1ος μέχρι 17ος.

"Ἀπό ποῦ πόλεμοι καί μάχες μεταξύ σας; δέν εἶναι ἀπό τίς ἡδονές σας πού στρατεύονται μέσα στά μέλη σας; ἐπιθυμεῖτε, καί δέν ἔχετε. φονεύετε καί φθονεῖτε, καί δέν μπορεῖτε νά πετύχετε αὐτό πού θέλετε. μάχεστε καί πολεμᾶτε, καί δέν ἔχετε, ἐπειδὴ δέν ζητᾶτε. Ζητᾶτε, καί δέν παίρνετε, γιατί ζητᾶτε μέ τρόπο κακό, μέ σκοπό νά τά δαπανήσετε στίς ἡδονές σας. μοιχοί καί μοιχαλίδες! δέν ξέρετε ὅτι **ἡ φιλία τοῦ κόσμου εἶναι ἔχθρα τοῦ θεοῦ; ὅποιος λοιπόν θέλει νά εἶναι φίλος τοῦ κόσμου, γίνεται ἐχθρός τοῦ θεοῦ.** ἢ νομίζετε ὅτι μάταια λέει ἡ Γραφή <ὅτι> τό πνεῦμα πού κατοίκησε μέσα μας ἀγαπάει ζηλότυπα; δίνει δέ χάρη μεγαλύτερη. Γι' αὐτό λέει. ὑποταχθῆτε λοιπόν στό θεό. **ἀντισταθῆτε στό διάβολο, καί θά φύγη ἀπό κοντά σας.** πλησιάστε στό θεό, καί θά σᾶς πλησιάσῃ. καθαρῖστε τά χέρια σας, ἁμαρτωλοί, καί ἀγνίστε τίς καρδιές σας, δίβουλοι. Κακουχηθῆτε καί πενθῆστε καί κλάψτε. γυρίστε τό γέλιο σας σέ πένθος καί τή χαρά σας σέ κατσούφιασμα. Ταπεινωθῆτε μπροστά στόν Κύριο, καί θά σᾶς ὑψώσῃ. μή μιλάτε ὁ ἕνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου, ἀδελφοί. ὅποιος μιλάῃ ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ καί κατακρίνη τόν ἀδελφό του, μιλάει ἐναντίον τοῦ νόμου καί κατακρίνει τό νόμο. κι' ἂν κατακρίνης τό νόμο, δέν εἶσαι ἐφαρμοστής τοῦ νόμου, ἀλλά κριτής. ἕνας εἶναι ὁ νομοθέτης καί κριτής, ἐκεῖνος πού ἔχει τή δύναμη νά σώσῃ καί νά καταστρέψῃ. ἐνῶ σύ ποιός εἶσαι πού κατακρίνεις τόν ἄλλον;

Ἐλάτε τώρα σεῖς πού λέτε, σήμερα καί αὔριο θά πάμε στήν τάδε πόλη καί θά κάνουμε ἐκεῖ ἕνα χρόνο καί θά ἐμπορευθοῦμε καί θά κερδήσουμε. Σεῖς πού δέν

ξέρετε τί θά γίνη αύριο! μά ποιά εἶναι ἡ ζωή σας; θάναι μιά τουλύπα ἀτμοῦ πού φαίνεται γιά λίγο κι' ἔπειτα γίνεται ἄφαντη. ἀντί νά λέτε "Ἐάν ὁ Κύριος θελήσῃ, καί θά ζήσουμε καί θά κάνουμε τοῦτο ἢ ἐκεῖνο". ἐνῶ τώρα καυχίεστε μέ τίς ἀλαζονείες σας. κάθε τέτοια καύχησι εἶναι πονηρή. ἐκεῖνος λοιπόν, πού ξέρει νά κάνη τό καλό, καί δέν τό κάνει, κάνει ἁμαρτία".

Μετά ἀπ' ὄλ' αὐτά, καί δὴ καθ' ὅλως ἰ δ ι ο ν τρόπον ἐκθέτων τάς "δοκιμασμένας" του μεθόδους ὁ νεοφανής ἅγιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης ἀναφέρων αὐτολεξί "κατά τάς προσευχάς καί καθ' ὅλον τόν πνευματικόν ἀγῶνα ὁ χριστιανός πρέπει ὅλα νά τά πράττη μέ ἀπλό καί ἀπαλό ἀβίαστο καί ἐλεύθερο τρόπο, χωρίς νεῦρο ψυχῆς, χωρίς κατά θεόν θλίψιν, χωρίς νά σκέπτεται κάποιον συγκεκριμένο πάθος τήν ὥρα τῆς προσευχῆς γιατί θά τόν ἀγκαλιάσῃ καί θά τόν σφίξῃ πιά πολύ καί δέν θά πετύχῃ τίποτε. Νά μή πολεμᾶμε ἀπ' εὐθείας τόν πειρασμό νά φύγῃ, λέγοντας "πάρτον, Θεέ μου", γιατί ἔτσι τοῦ δίνουμε ἀξία καί σημασία καί ὁ πειρασμός σφίγγει περισσότερο πάνω μας. Γιατί ἔτσι βασικά τόν θυμώμαστε καί ὑποθάλλεται πιά πολύ ἀπό μᾶς. Ἡ διάθεσι γιά ἀπαλλαγὴ θά εἶναι λεπτή καί μυστική". Εἰς αὐτά ἀναπαύεται ἐπιμένων ὁ Ἅγιος.

Ἄλλ' ὁ Κύριος, δέν ἀνέμενε καί γνῶμες ἀνθρώπων γιά νά νομοθετήσῃ! Οὔτε εὐαρεστεῖται εἰς αὐθαίρετες δοξασίες καί διδασκαλίες, οἱ ὁποῖες καταλήγουν νά εἶναι ιδιόρρυθμα ἐλαφρά **προσωπικά πιστεύματα**. Τό ἄν ὠφελοῦν ἢ βλάπτουν ψυχάς, νῦν ἐν τῇ γῆ αὐτά δοκιμάζονται συγκρινόμενα πρὸς τάς Γραφάς καί ἐλεγχόμενα δι' αὐτῶν, ἐν οὐρανοῖς δέ ἕκαστος **θά λογοδοτήσῃ** διά τό θάρρος ἢ μᾶλλον **τό θράσος, πού τόλμησε νά προσθέσῃ νά ἀφαιρέσῃ, ἢ νά ἀλλοιώσῃ κάτι ἀπό τόν λόγον Του**, ρητῶς τοῦτο ἐν αὐτῷ "**ἀπηγορευμένο**" (πρβλ. Ἀποκ.22,18-19).

Ἐπ' εὐκαρία ἄς διευκρινίσουμε, ὅτι ρητῶς (ἐπαναλαμβάνω) τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ὄρισε καί εἶπε "**ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ καί φεύξεται ἀφ' ὑμῶν**" (Ἰακ.4,7 & Α' Πέτρ.5,9).

Ὅλες οἱ ἄλλες θεωρίες καί ἀπόψεις εἶναι μυαλῶν πού **θηλυκοφέρνουν** ὁμοίων μέ τό τῆς Εὔας, πού θέλουν **νά βιοῦν χειραφετημένα**, καί δέν ἐπιστρέφουν τήν ἀρχική ἐρώτησι στόν διάβολο, λέγοντάς του: "Ρέ ἐξυπνοπονηρούλη, γιατί δέν δοκιμάζεις ἐσύ **πρῶτος "ἀπό τοῦ καρποῦ"** (Γέν.3,3) ὥστε «**νά γίνῃς πρῖν ἀπό μένα Θεός**» (Γέν.3,5), καί φαίνεσαι τόσο γενναιόδωρος παραχωρώντας σ' ἐμένα τήν πρωτιά καί τήν εὐκαιρία;!... Ἄλλά ποῦ τούς ἀφήνει ὁ **ἐγωισμός τῆς κρυπτοαυτοδιαφήμισης τοῦ "μεγαλοΓεροντισμοῦ"!!!** Ἔχουμε νά δοῦμε ἐκπλήξεις στόν οὐρανόοοο... (Ἰωάν.5,29. 14,2 : Α' Κορ.15,41). Κρίμα! Πού ἐνῶ γνωρίζουν τήν «ἐντεταλμένην», ἢ τήν -ἔστω- ὑποδειχθεῖσαν ταπεινήν, τήν χαριτωμένην ὁδὸ τοῦ «ταμείου" (Ματθ.6,6), τῆς ἀποχωρήσεως, τοῦ κρυπτοῦ, τοῦ

ἀπορρήτου, τῆς ἄγνοιας, τῆς ἀφάνειας· ἐν τούτοις χαίρουν ἀσυναισθήτως καπηλευόμενοι τόν Θεόν, ὡς **«συμπληροῦντες καί τό ἀνευθεές εὐαγγέλιόν Του, αὐτοπαρουσιαζόμενοι ἔτι καί ὡς ψευδοπροφήται»** (Ἀποκ.22,18-19 : Α΄Ιωάν.2,18. 4,1 : Ματ.24,11,24 : Μάρκ.13,22 : Β΄Πέτρ.2,1 : Ἀποκ.20,10), λέγοντες καί πράττοντες τά μή δέοντα, ὡς Θεῶ προσκρούοντες καί ἀντιπαλαίοντες καί μή τί ὅπερ οὐκ ἐστι ἐν ταῖς Γραφαῖς, αὐτοί οὗτοι ἀφ' ἐαυτῶν δημιουργοῦντες καί σοφίζόμενοι ὡς καινόν, πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν προσφέρουσι ... Καί ὁ μή μεμνημένος καί γνώστης ὢν τῶν Γραφῶν **χλιαρός ἢ καί ἄπιστος ὄχλος** ἀποθαρμάζει καί ἀποθεώνει τούτους ὡς **προδρόμους τοῦ Ἀντιχρίστου** ὅμως μᾶλλον τῷ πράγματι ἢ κάτι ἄλλο ἀναφαινομένους καί ἀποδεικνυομένους, μή ἐνωτιζόμενος (ὁ ὄχλος-λαός) τούς λόγους τοῦ Κυρίου, **«θέλοντας αὐτοβούλως καί ἀφ' ἐαυτοῦ προκρίνων καί ἐκλέγων, νά ἀσπάζεται καί παραδέχεται τούτους, ὀπισθεν αὐτῶν πορευόμενος καί ἀκολουθῶν κατά πόδας μετά πολλοῦ μάλιστα συνήθως ζήλου, ἐμπίπτων οὕτω εἰς πλάνην οἰκτρᾶν»** (Β΄Πέτρ.2,16. 3,17 : Α΄Ιωάν.4,6), **«Γραφάς ἀγνοῶν καί Θεόν ἀπεμπολῶν»!!! «Ὁ Νόμος ἠσθένησεν, ἀργεῖ τό Εὐαγγέλιον, Γραφή δέ πᾶσα, ἐν σοί παρημέληται, Προφήται ἠτόνησαν, καί πᾶς Δικαίου λόγος, αἱ τραυματίαι σου, ὧ ψυχῆ, ἐπληθύνθησαν, οὐκ ὄντος, ἱατροῦ τοῦ ὑγιούντος σε»** (Μ.Κανὼν, Ἀνδρέου Κρήτης).

Ἐξ ἄλλης ἐπόψεως, ἡ λέξις "πονηρός" σημαίνει, χαρακτηρίζει-προσδιορίζει τόν ἄνθρωπο πού προκαλεῖ πόνον στόν πλησίον.

Ἰδιαιτέρα προσοχή πρέπει νά καταβληθῆ ὥστε νά ἐπισημανθῆ ὑπό πάντων, ὅτι δέν ἀντιλέγει ὁ Θεός, οὔτε ἔρχεται σέ ἀντίθεση τό κατωτέρω χωρίον τοῦ κατά Ματθαῖον εὐαγγελίου **"μή ἀντιστήναι τῷ πονηρῷ"** (5,39), ὅπου **διὰ τῆς λέξεως "πονηρός" δέν ὑπονοεῖται ὁ διάβολος**, πρὸς τόν ὁποῖον ἐντολήν ἔχομεν **"ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, καί φεύξεται ἀφ' ὑμῶν"** (Ἰακ.4,7 & Α΄ Πέτρ.5,9).

Τό σχετικό ἐδάφιο τοῦ Ματθαίου πού λέγει τό ὅλως **ἀντίθετο**, δηλαδή **νά μήν ἀντιστεκώμεθα**, ἀφορᾷ μόνον **ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ** πονηρούς (ὄχι τόν διάβολον), ἀνθρώπους δυστρόπους, φιλαύτους, ἐγωκεντρικούς, πρὸς τούς ὁποίους πρέπει νά εἴμεθα **ὑποχωρητικοί, ἀνεκτικοί, συγκαταβατικοί, "γινόμενοι τοῖς πᾶσι τά πάντα, ἵνα πάντως τινάς σώσωμεν"** (Α΄ Κορ.9,22). Λέγοντες δέ **"τά πάντα"**, μή ὑπερβαίνοντες ἀσφαλῶς καί καταπατοῦντες τό **"ἀπό παντός πονηροῦ ἀπέχοντες"** (Α΄ Θεσ.5,22). **"Μή συσχηματιζόμενοι τῷ αἰῶνι τούτῳ"** (Ρωμ.12,2). **"Μή συμφυρόμενοι ὁμιλίαις (συναναστροφαῖς) κακαῖς, αἵτινες φθείρουσιν ἡθι χρηστά"** (Α΄ Κορ.15,33). **"Ἐξερχόμενοι μᾶλλον καί ἀφοριζόμενοι, διαχωρίζοντες ἑαυτούς τοῦ κοσμικοῦ φρονήματος"** (Β΄ Κορ.6,17), καί ἀπό πάσης **"αἱρέσεως"** (Β΄ Πέτρ.2,1), ὡς καί **"ἀπό παντός μολυσμοῦ σαρκός καί πνεύματος ἀπέχοντες"** (Β΄ Κορ.7,1) καί ἀποστασιοποιούμενοι.

Ἰερεὺς Ἰωάννης Νικολόπουλος

Κ Α Λ Α Μ Α Ρ Ι Α

6.1.2023

**ΚΑΛΗ ΚΙ' ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΟΣ
ΟΛΟΥΣ**

"Εὐδοκία Πατρός, διά τοῦ **σαρκωθέντος Υἱοῦ καὶ λόγου Του** (Ἰωάν.1,14) καὶ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Τιμίῳ Προδρόμου **Βαπτισθέντος, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ** (Ματ.3,13,17. Λουκ.3,21-22. Β Πέτρ.1,17), εἶθε νά **"ἀναζωπυρῆ"** (Β' Τιμ.1,6) τήν πίστιν πάντων, νά φωτίζῃ τούς νόας καὶ τὰς διανοίας, καὶ νά συντηρῆ τήν **"ἀποκαραδοκοῦσαν κτίσιν"** (Ρωμ.8,19 & Φιλιπ.1,20) διορθοῦν καὶ ἀποκαθιστάν τήν ζημίαν καὶ τήν φθοράν ἣν ἡ ἀφροσύνη, ἡ πλεονεξία καὶ ἡ ὑφ' ἡμῶν ὑπερεκμετάλλευσις (Α' Κορ.7,31) ἐπέφερον αὐτῇ (τῇ κτίσει). Ἴνα μὴ ἐν τῇ παραβιάσει αὐτῆς, ἐν **"λιμοῖς καὶ λοιμοῖς"** (Ματ.24,7 & Λουκ.21,11), στερήσεσι (Α' Κορ.6,8), ἐποδύνοις κλιματολογικαῖς ἀλλαγαῖς ἐν ὑπερθερμάνσει καὶ ψύχει, πυρκαγιαῖς (Ἰακ.3,5,7) καὶ πᾶσι τοῖς συμπαρομαρτοῦσι, ἤγουν **"ἄξια ὧν ἐπράξαμεν"** (Λουκ.23,41) καὶ ἐξεμεταλλεύθημεν ὑπερβαλλόντως ταύτην, θέλομεν ἀπολαμβάνη ἐξακολουθητικῶς ἐν τῷ μέλλοντι, ἐκτός ἂν μετανοήσωμεν καὶ διορθώσωμεν βίον, συλλογικά **διακρατικά συναποφασιζόμενον** ἐφαρμοζόμενον καὶ διενεργούμενον-τηρούμενον **αὐστηρῶς** τί τό τοιοῦτον. Πρᾶγμα τό ὅποῖον, -ὅσο θά ἐξακολουθῆ **κατά τήν τοῦ Θεοῦ γνώμην ἀδιαμφισβήτητα** νά ὑπάρχη ὡς **"ρίζα πάντων τῶν κακῶν ἢ φιλαργυρία"**- (Α Τιμ.6,10), δέν θά ἐλπίζωμεν στό ὅτι θ' ἀφήσῃ ποτέ περιθώρια τό ἀκόρεστο αὐτό πάθος μέ τήν πλεονεξία μαζί, ν' ἀπελευθερωθοῦν οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ κοινωνίες! Φροῦδες, μάταιες, χιμαιρικές ἐλπίδες αἰῶνων πάντα θ' ἀποβαίνουν, διότι δέν ἐπαρκούμεθα στό **«ἔχοντες διατροφάς καὶ σκεπάσματα τούτοις ἀρκεσθησόμεθα»** οἱ τοῦ Χριστοῦ (Α' Τιμ.6,8), οἱ ἄνθρωποι τοῦ «πνεύματος», ὄχι τῆς ὕλης. Τά παραπανήσια **«τά ἔθνη ἐπιζητεῖ»** (Ματθ.6,32) οἱ εἰδωλολάτραι, οἱ «ὕλόφρονες», **«ὧν ὁ Θεός ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνη αὐτῶν»** (Φιλιπ.3,19). Καί, **«πᾶν πάθος καὶ πᾶσα ἁμαρτία ἐπ' ὀμφαλοῦ γαστρὸς»** (Πατερικόν).

Ὁ Θεός οἶδε, πῶς οἱ οἰκτιρμοὶ Του καὶ ἡ εὐσπλαγχνία Του θά λυπηθοῦν τῇ **Δημιουργία Του**, τόν ἄνθρωπο πού εἶναι **"εἰκόνα Του"** (Γεν.1,27 & Κολοσ.3,10) καὶ τήν **"κτίσιν Του"** (Μαρκ.13,19)· καὶ **«τό βούλεσθαι Αυτοῦ ἐν τῇ Παντοδυναμία Του θά νικήσῃ πᾶσαν φύσεως τάξιν»!!!** (Ἐκκλ/κή Ὑμνολογία).

Εἶθε νά γίνῃ **«ἴλεως ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν»!!!**